

Jól csak a szívével lát az ember

SINKÓ VERONIKA FESTŐ- ÉS GRAFIKUSMŰVÉSZ KIÁLLÍTÁSA
A PESTI SZENT TERÉZ-PLÉBÁNIA-TEMPLOM ALTEMPLOMÁBAN

Sinkó Veronika festőművész hat évtizedes sokrétű, kiemelkedő művészi munkásságába engedett betekintést a Szent Teréz-templom kiállítása. A művész Isten kiválasztott teremtménye, akit különleges talentumokkal ajándékoz meg, és nagy hivatással küld a világba, hogy vizuálisan, a színek és a formák erejével, azok mély érzelmi és értelmi sugárzásával rámutasson életünk értelmére, céljára és a hozzá vezető útra. Petőfi Sándor megfogalmazásában a művész feladata, hogy vezesse a népet a Kánaán felé.

Sinkó Veronika ezt teszi. Nem tartozik a modern világ útkeresői közé, mert ő a Szent Istvántól alapított ezeréves keresztény Magyarország gyermeke, aki nemcsak tudja, mi az Igazság, hanem születésétől kezdve benne él Isten világában. Ennek tiszta levegője élteti a földi lét minden nehézsége közepette is. Ebből ered derűs világképe, amelyet örömmel oszt meg embertársaival a képzőművészet eszközei által. Szeretné, ha minden ember, főképpen a honfitársai, felismernék, hogy a magyarok több évezredes történelme és a keresztény állami létük során megszilárdult hitük biztos és egyértelmű eligazítást ad a földi életben. A szívünkbe írt erkölcsi törvények világosan jelzik, hogy mi a jó, ami a boldogság forrása, és mi a rossz, ami félelembe kerget, depresszióba dönt. Népünk évezredes életbölcességét, megélt tapasztalatait a népművészet irodalmi, képzőművészeti és zenei emlékei sugározzák felénk.

Ezt a tiszta, örömteli levegőt szívta magába Sinkó Veronika a szülei által teremtett fővárosi otthonukban és a Vendel utcai iskolában egyaránt, ahol Udvardi Erzsébet volt a rajztanára és a neves Kodály Zoltán-tanítvány, Andor Ilona volt az énektanár, a híres iskolakórus vezetője. E két

tanárnő meghatározó erővel hatott Sinkó Veronika egész életére. Ma is a népdalok tiszta hangja tölti be a szívét, a vidám és a fájdalmas hangok egyaránt, a népmesék bölcsessége vezérli gondolkodását, és a népművészet festett-faragott tárgyain megjelenített erkölcsi tanítás irányítja mindennapjait.

SINKÓ Veronika: Kisboldogasszony | Veronika SINKÓ: The Nativity of Mary
2007, farostlemez, tojástempera, 40x30 cm

Fotó: Mészáros Gábor

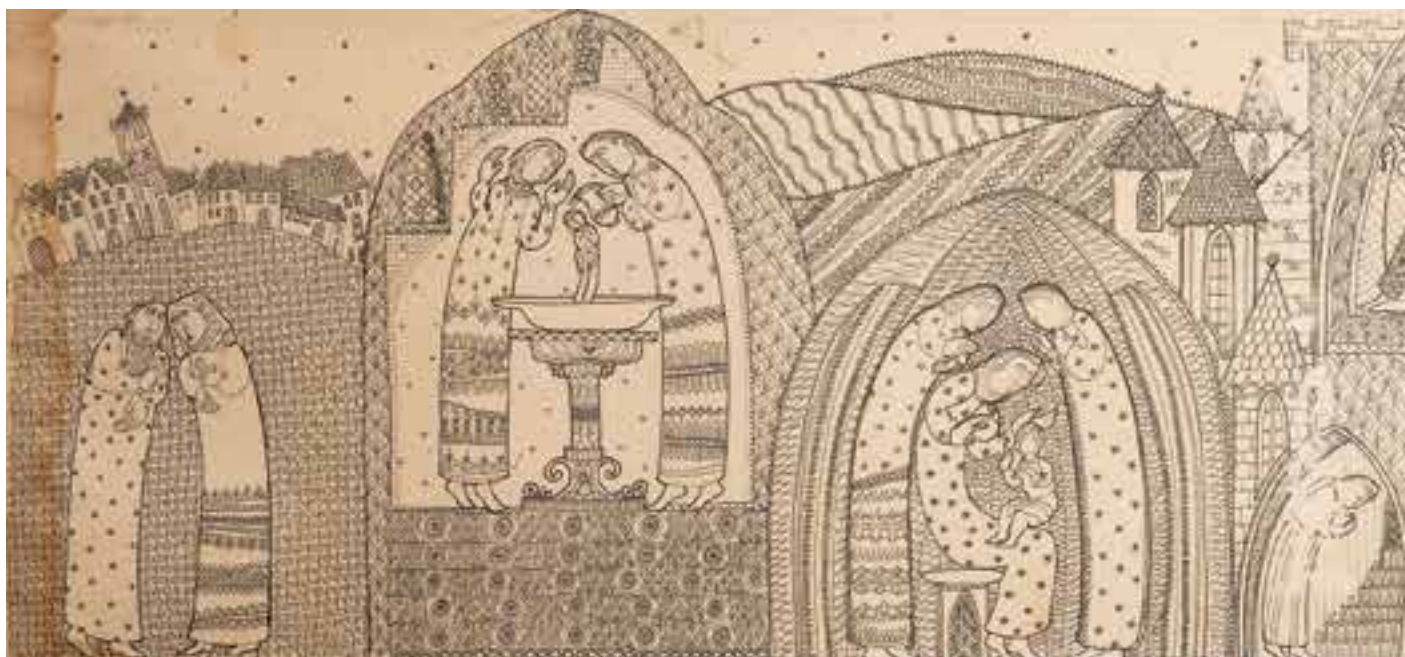
SINKÓ Veronika: Szűz egyszarvúval | Veronika SINKÓ: Virgin with unicorn
2009, farostlemez, tojástempera, 100x100 cm
 Fotó: Mészáros Gábor

SINKÓ Veronika: A babszem csacsi. Illusztráció Az ólomerdő című mesekönyvhöz (Móra Ferenc Könyvkiadó, Budapest, 1988)
 Veronika SINKÓ: The weeny donkey. Illustration for the book of tales The Tin Forest (Móra Ferenc Publishers, Budapest, 1988)
1988, papír, anilin, tempera
 Fotó: Mészáros Gábor

SINKÓ Veronika: A babati harang. Illusztráció Az ólomerdő című mesekönyvhöz (Móra Ferenc Könyvkiadó, Budapest, 1988)
 Veronika SINKÓ: The bell of Babat. Illustration for the book of tales The Tin Forest (Móra Ferenc Publishers, Budapest, 1988)
1988, papír, anilin, tempera
 Fotó: Mészáros Gábor

SINKÓ Veronika: Szent Miklós legendája. A Magyar Televízió Kalendárium műsorához készült a Nevek és legendák című animációs film betétgrafikájaként (rendezte Péter Klára) | Veronika SINKÓ: Legend of Saint Nicholas. Graphic insert in the animation Names and legends of the Calendar program of the Hungarian Television (director: Klára Péter) | 1987, papír, tustoll, 37x150 cm
 Fotó: Mészáros Gábor

^ **SINKÓ Veronika: A Szív teológiája | Veronika SINKÓ: The theology of the Heart**
 2000, farostlemez, gyöngy- és csipkekollázs, 40x30 cm
 Fotó: Mészáros Gábor

< **SINKÓ Veronika: Jákob álma | Veronika SINKÓ: Jacob's dream**
 2020, farostlemez, akril, metállapok, 50x40 cm
 Fotó: Mészáros Gábor

Sinkó Veronika a második világháború borzalmi közepette, 1945-ben, az óvóhely pincéjében látta meg a világot. Első eszmélődéseit az új, jobb, emberibb világot álmódó, építő szülők és baráti körük határozták meg. S ezt a szellemiséget erősítette meg a Vendel utcai iskola említett két kiváló tanára. Mind a mai napig ezen a csodálatos, biztos úton bontakoztatja ki a tehetségét, kivételesen egyéni, gazdag életét. Ebben jelentősen segítette művész férje, Krizbai András, akivel harmonikus, boldog családi életet teremtettek, amelyben két jeles művész gyermeküket indították útra.

Sinkó Veronika művészete a 20. század második felében, az ötvenes, hatvanas, hetvenes és nyolcvanas évek magyar történelmének igen nehéz, kemény politikai levegőjében, otthon, csendben érlelődött. A jó barátok tették lehetővé a mesekönyvek illusztrálását és a külföldi kiállításokon való bemutatkozást. Korosztályának számos nagy tehetségéhez hasonlóan ő sem szerzhett művészeti diplomát, de az édesapa értelmiségi baráti köre és a fokozatosan kialakult saját művészbaráti közössége megerősítette alkotói hitét, amelyben a művészet alapvetően „ars sacra”, ami a pozitív értékeket mutatja fel, ami jobbítja az emberiséget. S nem válik szét úgynevezett magasművészetre és népművészetre. S nem különböztet meg iparművészetet és képzőművészetet, ahogy ez már a 20. század második felében egyre általánosabbá vált. A montázsok, a textilművészeti alkotások és plasztikák applikációi egyre több festészeti alkotást gazdagítottak. Sinkó Veronikát ezek a 20. századi egyetemes művészi törekvések csak megerősítették az *ő lelkében született látomás*

helyességében, ebből fakadóan például a Madonna-ikonját az otthon talált csipkével és népművészeti kézimunkával ékesíti. Vallja, hogy a művészetben a 20. század végén is az érzelmi ráhatás az elsődleges, és az értelmi gondolkodás a másodlagos. Saint-Exupéry kis hercegével együtt vallja, hogy a szívével lát helyesen az ember. S úgy érzi, hogy a gótika művészete a 20. század emberének is példát ad ezen a téren. Ezért nem titkolja a festészetében, hogy mennyit tanult e téren egy-egy 14–15. századi mestertől, milyen nagy hatással volt rá egy-egy jeles gótikus alkotás, vagy éppen bizánci ikon.

Sinkó Veronika a 20–21. századi ember legőszintébb gondolatait szólaltatja meg sajátosan egyéni hangján. Tudatosan, Bartók Béla és Kodály Zoltán példáját követve hívja fel a kortársak figyelmét a népművészet örökségének mindenkor aktuálisára. Ilyen örökség a látvány és a látomás realitásának egységét érzékeltető előadásmód, amely Sinkó Veronika művészetének egyik legjellemzőbb vonása.

Munkásságának hat évtizede, 1971-től a hazai és főképpen a nemzetközi kiállításainak, valamint az expresszív vonalművészetével készített animációs kisfilmeknek és számtalan általa illusztrált könyvnek a sikere igazolta erőteljes egyéni stílusának művészi értékét.

PROKOPP Mária
művészettörténész

(Sinkó Veronika kiállítása. Avilai Nagy Szent Teréz-plébániatemplom, Budapest, 2020. december 6. – 2021. február 29.)